

berved for det Tilfælde, at Resultatet af de Overveielser, hvorfor denne Sag vil blive gjort til Gjenstand gjennem Drøftelsen af det Lovforslag, som foreligger Thinget om Stutterivæsenets Ordning, skulde blive det, at man bestemte, at Landstutteriet skal vedblive. Jeg maa tilstaae, at det forekommer mig at ligge overordentlig nær, at der kan beredes Banffelighed og saa under en anden Forudsætning, under en Forudsætning, som ligger langt nærmere, nemlig under den Forudsætning, at Loven slet ikke bliver endelig vedtaget i denne Session. Jeg skal naturligviis ikke tillade mig at stille noget Horoskop for den anden Lovs Skæbne, hvorom her er Tale, men seer man hen til de vidt indgribende Endringsforslag, som ere stillede til anden Behandling af den omtalte Sag, saa turde det ialtsald stille sig som ingenlunde afgjort, men tvertimod som meget tvivlsomt, om det maatte lykkes at føre Sagen, igjennem i indværende Session, naar man betænker, at Loven, hvis der forandres noget i den her, skal gaae tilbage til det andet Thing, maaskee atter vende tilbage hertil, og at der, for at den kan udkomme som Lov, endelig kræves Sanction af Hans Majestæt Kongen. Men dersom Loven ikke skulde blive færdig i Aar, vilde man altsaa, hvis Udvalgets Forslag vedtages, efter Forløbet af et Hjerdingaar af det nye Finantsaar mangle Midlerne til Landstutteriet, og da vil Landstutteriet komme til at svæve i Luften. Det maa da være Meningen, at man for dette Tilfælde vil have Regjeringen henviist til at søge Tillægsbevilling for de Udgifter, som nødvendigtviis ville udkræves til Stutteriet efter Udløbet af det ene Hjerdingaar; men en saadan Henviisning til at søge en Tillægsbevilling til endeel af de Udgifter, som falde i Finantsaaret, netop naar den Lovbundne Tilstand ikke forandres i Finantsaarets Løb, maa jeg ansee for at være meget vigtig. Det forekommer mig — og jeg skal hermed slutte — at der i Grunden i den Henseende er udtalt en meget skarp Dom over Finantsudvalgets

Forslag af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), naar han sagde, og det med en vis Føie, at der ikke er nogen stor Forskjel mellem det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage), og Finantsudvalgets Fleertals Forslag, idet man, som han yttrede, ligesaavel kunde høde paa de Ulemper, der vilde fremkomme, hvis det af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds stillede Forslag vedtoges, ved en Tillægsbevillingslov, som man paa den Maade kan høde paa de Ulemper, der ville fremkomme ifølge det ærede Finantsudvalgs Forslag. Jeg siger, at det forekommer mig at netop berved blev der udtalt en skarp Dom over Finantsudvalgets Fleertals Forslag, at det blev stillet i Klasse med det Forslag, som jeg omtalte fra den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds; det forekommer mig, nemlig at være en skarp Dom over et Forslag, der stilles til Positioner i Finantsloven angaaende Forhold, der ere hjemlede og ordnede ved bestaaende Love, at det slyder dem ud af Finantsloven og henviser dem til Bevilling igjennem Tillægsbevillingslove.

Tscherning: Jeg skulde næsten troe, at det ærede Medlem ikke kjender den Lov, han her har talt om, nemlig Stutteriloven; havde han kjendt Landstutteriloven, saa vilde han have vidst, at den er udløben for to Aar siden, og at Landstutteriet ingen anden Berettigelse har end den, det faaer igjennem Finantsloven, at det engang har staaet i Finantsloven, som det staaer her, men at man under Finantsaaret dog fandt, at det var rigtigst ikke at drage det ud, inden den endelige Afgjørelse kom, indtil det Tidspunkt indtraadte, hvor Stamstutteriet stod i samme Stilling, hvor det i Henhold til min Forudsætning skal ophøre. Stamstutteriet er nemlig indrettet til en Prøve, hvis Varighed er fastsat til 10 Aar, og denne Prøve er udløben til næste Aar.